

До Славного Ювілею!

Бібліографічний опис:

[Від редакції] (2020) До 70-річчя з дня народження Володимира Сергійчука. *Народна творчість та етнологія*, 3 (385), 3–4.

[Editorial] (2020) On the Occasion of the 70th Anniversary of Birthday of Volodymyr Serhiychuk. *Folk Art and Ethnology*, 3 (385), 3–4.

ДО 70-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВОЛОДИМИРА СЕРГІЙЧУКА

13 березня цього року доктору історичних наук, професору, журналісту, академіку Академії наук вищої школи України, завідувачу кафедри історії світового українства Київського національного університету імені Тараса Шевченка, голові правління Міжнародного культурного центру «Сяйво» **Володимиру Івановичу Сергійчуку** виповнилося 70 років! Колектив Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України щиро вітає шановного ювіляра й надзвичайно пишається багаторічною співпрацею з ним на науковій ниві.

Володимир Іванович народився в с. Прибережне на Житомирщині. Закінчив факультет журналістики Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка та економічний факультет Української сільськогосподарської академії. Упродовж 2000–2007 років очолював Центр українознавства Київського національного університету імені Тараса Шевченка. У 2010–2012 роках був головою Міжнародної громадської організації Платформа «Діалог Євразії». Фаховий професіоналізм ювіляра зумовив широке коло його наукових зацікавлень. Серед публікацій ученого є дослідження з проблем української історії, зокрема, українського козацтва, історії розселення українців у світі, національних меншин в Україні, діяльності ОУН-УПА, внеску українців, які перебувають за межами Української держави, у розвиток світової науки, освіти, техніки, культури, політики та дипломатії. Вагомим результатом його невтомної кропіткої праці є численні наукові монографії (близько 70) та публікації в періодичних виданнях (понад 600 статей у журналах, газетах і наукових збірниках). Його наукове життя настільки продуктивне, що складно перерахувати весь його науковий доробок. Він є автором фундаментальних досліджень: «Іменем Війська Запорозького» (1991), «Армія Богдана Хмельницького» (1996). «ОУН-УПА в роки війни» (1996), «Радянські партизани проти ОУН-УПА» (2000), «Етнічні межі і державний кордон України» (2008); серії праць «Українські державники» та ін. Протягом останніх років учений плідно працює над дослідженням Голодомору в Україні 1932–1933 років. З-під його пера вийшли у світ такі наукові праці: «Як нас морили голодом» (2006), «Український хліб на експорт. 1932–1933» (2006), «Голодомор 1932–1933 років як геноцид українства» (2015, 2016, 2018). Крім того, Володимир Іванович є упорядником і редактором значної кількості збірників документів і матеріалів («Митрополит Андрей Шептицький в документах радянських органів державної безпеки (1939–1944)» (2005), «Ліквідація УГКЦ (1939–1946). Документи радянських органів державної безпеки» (2006), «Патріарх Йосиф Сліпий у документах радянських органів державної безпеки (1939–1987)» (2012), «Ліквідація УГКЦ на Закарпатті у документах комуністичних спецслужб 1944–1949» (2019) та ін.). Сьогодні Володимир Іванович як очільник кафедри історії світового українства КНУТШ і керівник освітньо-професійної програми з поглибленим вивченням іноземних мов для підготовки бакалаврів «Світове українство в цивілізаційному поступі» ставить важливі наукові виклики – не випустити з поля зору дослідників шляхів створення та діяльність східної української діаспори (на теренах колишньої Російської імперії і Радянського Союзу, Центральної Азії, Закавказзя, Білорусі), яка недостатньо вивчена й перебуває в скрутних умовах. Учений демонструє Україні світові досягнення зарубіжного українства, його проблеми і перспективи. Його важливі дослідження розкривають історію української діаспори та її внесок у розвиток світової цивілізації, усі аспекти громадської та освітньої діяльності українства, яке живе за кордоном. Підсумком дослідницької жаги Володимира Івановича до цієї теми стали його такі наукові розвідки: «Трагедія українців Польщі» (1997), «Українізація Росії» (2000), «Що дала Україна світові» (2008), «Північний Кавказ: українські аспекти заселення, розвитку господарства та національної свідомості» (2014), «Депортації українців до Казахстану» (2017). Плідні наукові досягнення вченого не залишилися непоміченими й відзначені на державному рівні у вигляді нагород і відзнак (орден «За заслуги», Хрест Івана Мазепи, відзнака Президента України – ювілейна медаль «25 років незалежності України»).

Щиро зичимо ювілярові міцного здоров'я, невичерпних джерел енергії, нових задумів, багатих ужинок і надбань, наснаги на нові наукові проекти!

Нехай і надалі Ваші знання, діяльність та багатий життєвий досвід слугують людям і державі!

Колектив ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України